Προσοχή στη συνείδηση (Δημήτριος Παναγόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Ιουλίου, 2016

Εάν, αγαπητέ, θέλεις τη σωτηρία σου, φρόντισε ν' ακούς τη συνείδησή σου. Κάνε πάντα όσα σου λέει και θα δεις μεγάλη ωφέλεια.

Η συνείδηση γίνεται αγαθή με την προσοχή, λέει ο **άγιος Μάρκος**, και η προσευχή γίνεται καθαρή με τη συνείδηση. Και τα δύο εξαρτώνται το ένα από το άλλο, γιατί έτσι είναι φτιαγμένα από τον Θεό.

Όταν ο Θεός έκανε τον άνθρωπο, έθεσε μέσα του και έναν θεϊκό λογισμό, φωτεινό σαν σπινθήρα, για να φωτίζει τον νου και να τον κάνει να ξεχωρίζει το καλό από το κακό.

Φύλαγε πάντα τη συνείδησή σου καθαρή σαν καθρέφτη. Φρόντιζε πάντα για τη σωτηρία της ψυχής σου κόβοντας τις αμαρτωλές επιθυμίες σου και δείχνοντας υποταγή και υπακοή τέλεια στη συνείδησή σου μέχρι τέλους της ζωής σου. Πρόσεχε μήπως η συνείδησή σου σού λέει έτσι και συ πράττεις αλλιώς.

Ο **Μέγας Βασίλειος** λέει ότι: «*Είναι μέγα αγαθό και βοηθάει πολύ στο να μην αμαρτάνουμε και στο να μην κάνουμε σφάλματα κάθε ημέρα, το να εξετάζουμε κάθε βράδυ τα έργα της ημέρας μέσα στη συνείδησή μας και να βρίσκουμε πού κάναμε σφάλματα και τι καλό μπορούσαμε να πράξουμε και δεν το πράξαμε. Αυτή την τακτική τηρούσε ο Ιώβ και για τον εαυτό του και για τα παιδιά του. Ο καθημερινός έλεγχος των πράξεών μας από τη συνείδησή μας φωτίζει πολύ εκείνον που εξετάζει τον εαυτό του*».

Ας φροντίζουμε πάντοτε, αγαπητοί, να προφυλάγουμε τη συνείδησή μας όσο καιρό βρισκόμαστε σε αυτόν τον κόσμο, και ας μην της δίνουμε το δικαίωμα να μας κατακρίνει για κανένα πράγμα. Ας μην πνίγουμε τη φωνή της για οτιδήποτε, όσο μικρό και αν είναι αυτό.

Πρέπει να έχουμε υπόψη μας, ότι **από τα μικρά ξεκινάει κανείς και φτάνει στα μεγάλα**. Διότι όταν αρχίσει να δικαιολογείται, λέγοντας: «Δεν βαριέσαι, τι πειράζει αν πω αυτόν τον λόγο; Τι πειράζει αν φάω εκείνο το λίγο, το τοσοδά, και σε τί θα με βλάψει αν δω το τάδε;», ε, από τι πειράζει τούτο και τι πειράζει εκείνο, αποκτά κανείς **κακή συνήθεια** και ύστερα φτάνει στο σημείο να **καταφρονεί και τα**

μεγάλα και βαρύτερα και καταθάβει τη συνείδησή του.

Έτσι, λοιπόν, από λίγο λίγο προχωρούμε βαθύτερα στο κακό και κινδυνεύουμε να γίνουμε τελείως αναίσθητοι.

Γι' αυτό ας προσέχουμε και τα παραμικρά, διότι δεν είναι καθόλου μικρά όταν δημιουργούν μέσα μας κατάσταση συνήθειας. Ας προφυλαγόμαστε από τα ελαφριά, όσο καιρό είναι ελαφριά, για να μη γίνουν βαριά. Διότι τόσο οι αγαθοεργίες, όσο και οι αμαρτίες, από μικρές αρχίζουν αλλά σε μεγάλες καταλήγουν.

Η προφύλαξη της συνειδήσεώς μας μάς φέρνει μεγάλο κέρδος, διότι η προφύλαξή της σημαίνει διατήρηση της καθαρότητάς της απέναντι στον Θεό και απέναντι στον πλησίον, λέει ο **άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης**.

[Περιοδικό «Όσιος Φιλόθεος της Πάρου» 16, σελ. 24]

(Πηγή ηλ. κειμενου: koinoniaorthodoxias.org)